

overhovedet kan finde en Revision Sted. Naar man ikke har Beviset for, hvem der har modtaget Pengene, kan man heller ikke se, om Pengene ere anvendte i Overensstemmelse med Formaalet, og kun det muliggør en grundig Undersøgelse. Det, som vore Statsrevisorer ere henviste til, er en ganske overfladisk Sammenholden af, hvad der staar som bevilget, og hvad der staar som brugt for det paagældende Aar, og det er altsaa i fuldkommen god Tro, man modtager den Oplysning, at Pengene ere brugte i Overensstemmelse med Formaalet, men intet tillader Statsrevisorerne at skønne derover.

Med Hensyn til hvad Statsrevisorerne skulle undersøge, saa er det jo, hvis man f. Eks. tager en Lønningskonto, i Virkeligheden Statsrevisorerens Opgave at undersøge, om enhver har faaet, hvad der efter Loven tilkommer ham. Statsrevisionen maa være i Besiddelse af alle fornødne Oplysninger til at bedømme, hvad der tilkommer den enkelte, bestemte Embedsmand, og den maa undersøge, om han ogsaa har faaet det, han skal have. Dette gøres faktisk i Preussen, i det tyske Rige, i Belgien og England. Jeg har med egne Øjne set det i deres Revisionsprotokoller; de Antegnelser, der udstedes, gaa ud paa, om de enkelte Mænd have faaet, hvad der tilkommer dem, og ikke have faaet for meget. Naar noget saadant ikke finder Sted, er man altsaa, naar det hedder sig, at der er brugt saa og saa mange hundrede Tusind Kroner til Lønninger i det bestemte Departement, ganske henvist til at gaa ud fra, at det er sket og er i Overensstemmelse med Loven, men ingen ved, om det er rigtigt, det er fuldkommen uundersøgt.

Jeg nævnede før den Konto: Befordring og andre Udgifter; ingen kan se paa Kontoen, hvorledes den har været anvendt; man faar at vide: Saa meget er bevilget og saa meget brugt. Hvis der ikke er brugt mere end bevilget, slaa Statsrevisorerne sig til Taals dermed, men vide slet intet om, hvorvidt Pengene ere brugte til Personalet, eller om der er andre, som have faaet Lov at oppebære Godtgørelse af denne Konto. Paa en Konto, som jeg er fortrolig med, er det saaledes Tilfældet, at andre have faaet Lov at oppebære af den og ikke en Gang altid under fuldkommen rigtige Forudsætninger. I Tyskland f. Eks. er en saadan Konto Genstand for følgende Revision: Det undersøges, om vedkommende Tjenestemand har rejst, der skal være Bevis

for, at han har rejst det Antal Kilometer, som opgives, det undersøges — og det gør man ogsaa i England —, om Kilometerantallet er rigtigt, og om det ogsaa er den korteste Vej, han kunde rejse. Jeg har med egne Øjne set, at den tyske Statsrevision i Potsdam har udstedt en Antegnelse over Postdirektionen i Schwerin, gaaende ud paa, at Postdirektøren i det og det Distrikt havde rejst mellem Byerne A og B over C, og der blev spurgt, hvorfor han ikke var rejst over D, hvilken Vej er 4 km kortere. Dertil kunde Overpostdirektionen intet svare, den havde ikke været opmærksom derpaa, og Resolutionen var, at Manden skulde tilbagebetale det Beløb, han havde faaet for meget. Jeg bemærkede overfor Postdirektøren, at jeg syntes, det var noget smaa- ligt, men dertil svarede han — og det er et Svar, som jeg har husket siden, fordi det er udmærket rigtigt —: De ser fejl, De skal ikke bryde Dem om, at det kun er 2—3 Reichsmark, Manden skal betale tilbage, men De skal se paa, at jeg, naar jeg ikke faar en saadan Antegnelse, ikke har Herredømmet over de mig underordnede; saa er det mig, som skal berøve dem Fornøjelsen af at rejse lidt længere og kunne tage lidt flere Kilometerpenge ind, men naar de vide, jeg bliver kritiseret, vide de ogsaa, at jeg er nødt til at kritisere dem. Det viser i høj Grad Betydningen af at have saadanne Kontrolanstalter og en Statsrevision, som virker paa den Maade.

Jeg vil gerne fremdrage et enkelt Eksempel paa, hvorledes den hele Statsrevision er her. Jeg har altsaa tidligere beskæftiget mig med og studeret disse Omraader, og her er et saa karakteristisk Eksempel, at jeg vil tillade mig at gaa hørt fra det Statsregnskab, som vi her beskæftige os med, og over til Statsregnskabet for 1903—04. Paa dette havde vi paa en Lønningskonto under Postvæsenet, som er delt i to Dele: A. Lønninger, B. Alderstillæg, den Ejendommelighed, at der paa Lønningsbeløbet var brugt mindre end bevilget, 88,269 Kr. 7 Øre, medens Alderstillægskontoen var overskreden med 136,100 Kr. Der var bevilget til Lønninger 1,097,448 Kr. og brugt 1,009,178 Kr. Paa Alderstillægskontoen var bevilget 119,700 Kr., men brugt 255,800 Kr. Hvad ser nu Statsrevisionen paa i dette Tilfælde? Den højtærede Statsrevisor var ikke forbavset over, at man havde brugt for meget paa Alderstillægskontoen, og ærede Medlemmer ville dog se, at der var brugt